16/07/2021

“Μπρούτζινες κουδουνίστρες”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Ένα κείμενο με τίτλο “Μπρούτζινες κουδουνίστρες” δημοσιεύει στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος στο οποίο αναφέρεται στη φθορά.

Διαβάστε το κείμενό του:

Ποτέ δε φρόντιζα τα πράγματα μου. Δεν είχα ιδαίτερη μέριμνα για αυτά. Προ πάντων για ότι αγαπούσα. Κάλυψα την αδυναμία μου με το εξής θεωρητικό περίβλημα: “η φθορά είναι αναπόσπαστο τμήμα του αντικειμένου”. Κάθε σχίσιμο, επομένως, στα ράσα και τα άμφια, κάθε γρατζουνιά σε σταυρούς και εγκόλπια και κάθε σπάσιμο μπαστουνιού, έμοιαζαν να συμβάλουν στην ολοκλήρωση του σκοπού τους.

Κάποια στιγμή, στην πρώτη αρχιερατική θεία λειτουργία μου στο χωριό μου, τα παιδιά του σχολείου μου έκανα δώρο ένα μπαστούνι. Το αγαπημένο μου ειλικρινά. Το έχω πάντοτε μαζί μου και το ταλαιπωρώ. Περιοδείες, αεροδρόμια, άμαξες και

λεωφορεία. Έχω περάσει ποτάμια και δάση με αυτό. Σχεδόν έχω εξαϋλώσει την ύπαρξη του.

Από την υγρασία και τα χτυπήματα το εσωτερικό μέρος της μεταλλικής λαβής έχει σίγουρα σκουριάσει. το αντιλαμβάνομαι από τα κομμάτια που τρέχουν σε όλο το μήκος της βακτηρίας κάνοντας έναν ήρεμο ήχο ως σαν να κυλά άμμος σε σωλήνα. Δε σας κρύβω ότι πολλές φορές έχω παίξει με αυτό, ως μαράκα, και έχω αποδόσει αρκετά κομμάτια κατά την πορεία μου σε άγνωστες περιοχές.

Πολύ σύντομα, όμως, κατάλαβα ότι το μουσικό όργανο αυτό, που επιμελήθηκε η φθορά, είχε μια μαγική σχεδόν ιδιότητα. Όπως ο μαγεμένος αυλός μάζευε γύρω του πλάσματα. Όχι τα ποντίκια του παραμυθιού παρά τα παιδιά της ανάγκης. Μωρά και μεγαλύτερα τα οποία ελκύονται από το γυαλιστερό βαθουλωμένο μέταλλο και προ πάντων από τον ήχο.

Έχουμε περάσει ώρες επί ωρών δίπλα στη φωτιά παίζοντας με τις αντανακλάσεις και τους ήχους. **Λέγοντας ιστορίες και φτιάχνοντας κόσμους δίχως φτώχια και πόνο**.

Τελικά, όντως, η φθορά των αντικειμένων τα έκανε έργα τέχνης και ζωής.